

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. Дряново, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мариета Спасова

при участието на секретаря Гергана Генева
като разгледа докладваното от Мариета Спасова Гражданско дело № 20234220100421 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

В исковата молба от Т. Д. Д. от *** чрез пълномощник адв. Д. М. против ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Б. К. Б., се твърди, че на 14.10.2020г. страните сключили договор за паричен заем № 500034883 за сумата 1500 лв., като погасяването на задължението било договорено за срок от 11 месеца, като първа дата на вноската била 20.11.2020г. Размерът на погасителната вноската бил 159,55 лв., а размерът на общата сума, която трябвало да върне Т. Д. бил 1755,05 лв.

Посочва се, че в чл. 9, ал. 2 от процесния договор било уговорено, че клиентът заявил желание да ползва услугата „Динамично плащане“, за което дължал сумата 749,98 лв. или 50% от главницата по договора. Заплащането на така уговорената такса било уговорено да бъде включено в месечните погасителни вноски. Ищцата погасила предсрочно изцяло задължението си по процесния договор, включително заплатила възнаграждение по клаузата по чл. 9, ал. 2. Във връзка с твърденията, че клаузата на чл. 9, ал. 2 от договора била изцяло неравноправна и нищожна предявили иск с правно основание чл. 124 от ГПК, във връзка с което било образувано гр. дело № 85/ 2023г. по описа на Районен съд Дряново. По същото дело било постановено решение, с което съдебният състав прогласил нищожността на клаузата по чл. 9, ал. 2 от договора, сключен между страните, като противоречаща на закона и добрите нрави.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди на основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД ответника да заплати на Т. Д. Д. сумата 68,91 лв., представляваща платено при

липса на основание по клауза, предвиждаща заплащане на такса „Динамично плащане“ в полза на ответника по договор за заем № 500034883, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Претендира съдебни и деловодни разноски, включително адвокатско възнаграждение.

В дадения от съда срок по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор от ответното дружество ***. В приобщеното гр. дело № 465/ 2023г. по описа на Районен съд Дряново е налице отговор по чл. 131 от ГПК от 24.01.2024г., в който се твърди, че факт, който не оспорват е, че за допълнително действие „Динамично плащане“ (чл. 9, ал. 2 от договора) била заплатена сума в размер на 68,91 лв. Молят адвокатското възнаграждение да бъде определено в минимален размер, тъй като в противен случай би било прекомерно поради липса на каквато и да било правна и фактическа стойност.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори между страните, а това се установява и от приложеното гр. дело № 85/2023 г. на Дряновския районен съд, че на 14.10.2020г. между *** и ищцата бил сключен договор за кредит № MAX_500034883, по силата на който била предоставена сумата 1500 лв., която ищцата се задължила да върне на 11 месечни вноски в размер на 159,55 лв. всяка или общо 1755,05 лв.

В чл. 9, ал. 2 от договора страните са уговорили, че при кандидатстването за кредит кредитоискателят изрично заявил желание да ползва динамично плащане по своя кредит при условията на т. 7.4 от раздел V на общите условия, за което дължи сума в размер на 749,98 лв., която се заплаща разсрочено заедно с погасителните вноски.

С решение № 65/ 07.07.2023 г. по гр. дело № 85/ 2023 г. на Дряновски районен съд клаузата на чл. 9, ал. 2 от договор за кредит № MAX_500034883, сключен между страните на 14.10.2020г., била прогласена за нищожна, поради противоречие със закона и добрите нрави и на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗП. Решението е влязло в сила на 05.09.2023 г.

С оглед становището на ответника дадено по гр. дело № 465/ 2023г. по описа на Районен съд Дряново следва да се приеме за безспорно между страните, че по клаузата на чл. 9, ал. 2 от процесния договор ищцата е заплатила сума в размер на 68,91 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното от правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД за сумата от 23,31 лв., платена при начална липса на основание по нищожна клауза за заплащане на такса за услуга „Динамично плащане“ по чл. 9 ал. 2 от Договор за потребителски кредит № 500034883/ 14.10.2020г. Съгласно чл. 297 ГПК, влязлото в сила решение е

задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България. Съдът, разглеждащ обусловения иск по чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД е длъжен да съобрази силата на пресъдено нещо, формирана от влязлото в сила решение по гр. дело № 85/ 2023 г. на Районен съд Дряново, с което клаузата на чл. 9, ал. 2 от договор за кредит № МАХ_500034883, сключен между страните на 14.10.2020г., е прогласена за нищожна, поради противоречие със закона и добрите нрави и на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗП.

Сумата 68,91 лв., платена от ищцата по чл. 9, ал. 2 от договора, е платена при начална липса на основание, поради което искът с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. първо ЗЗД е доказан и следва да бъде уважен, като ответното дружество бъде осъдено да заплати на ищцата процесната сума, представляваща такса за услуга „Динамично плащане“, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба (22.11.2023г.) до окончателното изплащане.

По разноските:

При този изход на делото и направеното от ищцата искане, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, следва да ѝ се присъдят сторените разноси за държавна такса в размер на 50 лв. В производството по делото ищцата е била представлявана на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, като е направено изрично искане от адв. М. за присъждане на възнаграждение за оказаната на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата безплатна правна помощ на ищцата, като материално затруднено лице, което се установява и от представения по делото договор за правна защита и съдействие. Цитираната норма дава възможност адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, а съгласно ал. 2 съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от същия закон и осъжда другата страна да го заплати. Съдът на основание чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения определя адвокатско възнаграждение в минимален размер от 400 лв. Съгласно § 2а от ДР на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за регистрираните по ЗДДС адвокати, ДДС се начислява върху възнагражденията по наредбата и се счита неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Следователно, размерите на минималните възнаграждения по наредбата, при регистриран по ЗДДС адвокат, се явяват данъчна основа, върху която се дължи ДДС при осъществена услуга по наредбата, в случая - процесуално представителство пред съд. В този смисъл и Определение № 266/18.04.2019 г. по ч. т. д. № 1913/2018 г., II т.о. на ВКС. По делото са представени доказателства за регистрация по ЗДДС, поради което крайният размер на дължимото на адвоката възнаграждение е 480 лв. с включен ДДС.

Поради изложеното ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на

Еднолично адвокатско дружество „Д. М.“ адвокатско възнаграждение в размер от 480 лв. с ДДС. Определеното възнаграждение е в минимален размер съгласно Наредба № 1/ 01.07.2004г., в редакцията, действаща към датата на постановяване на настоящото решение, поради което не са налице предпоставки за намаляването му. Направеното възражение от представителя на ответното дружество за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от ищцата е неоснователно.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Б. К. Б. ДА ЗАПЛАТИ на Т. Д. Д., ЕГН *****, от ***, *** СУМАТА 68,91 лв. (шестдесет и осем лева и деветдесет и една стотинки) – главница, платена при начална липса на основание по клауза за заплащане на такса за услуга „Динамично плащане“ по чл. 9 ал. 2 от Договор за кредит № МАХ_500034883/ 14.10.2020г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 22.11.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Б. К. Б. ДА ЗАПЛАТИ на Т. Д. Д., ЕГН *****, от ***, *** СУМАТА 50 (петдесет) лв. - разноси.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Б. К. Б. ДА ЗАПЛАТИ на Еднолично адвокатско дружество „Д. М.“, БУЛСТАТ ***, с адрес на упражняване на дейността ***, представлявано от управителя Д. М. М. СУМАТА 480 (четиристотин и осемдесет) лв. – адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 и чл. 36, ал. 2 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване пред Габровски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____